

Mosina - 25 lutego 2023 r.

Parafia Rzymskokatolicka p.w. Św. Mikołaja w Mosinie

Program duszpasterski
Kościoła w Polsce
na rok 2023/2024

Wiadomości Parafialne

parafii mosińskiej

Nr 207 (419) Wydawca: prezbiter proboszcz Adam Prozorowski wydawane od 1930 r.

„Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach” Dz 2,42

Powyższe słowa zaczerpnięte z Księgi Dziejów Apostolskich towarzyszyły nam w czasie tegorocznych rekolekcji wielkopostnych. Ojciec Misjonarz Krzysztof odsłaniał przed nami tajemnice chrześcijańskiego uczestnictwa we wspólnocie Kościoła. Pokazując nam czym ona jest i w jaki sposób możemy duchowo wzrastać korzystając z tego co daje nam Pan Bóg. Dziękuję wszystkim Parafianom, którzy zatrzymali się w codziennym pędzie i znaleźli trochę czasu, aby uczestniczyć w rekolekcjach. Tym, którym nie udało się to z różnych względów proszę aby poszukali w innych miejscach i w czasie dla siebie sposobnym zaczerpnęli czegoś dla swojego ducha.

W momencie, kiedy będziecie czytali „Wiadomości Parafialne” rekolekcje będą już za nami, ale przecież do Wielkanocy zostanie jeszcze sporo czasu, dlatego zachęcam do podjęcia duchowej pracy. Niech za inspirację posłużą nam fragmenty nauczania Papieża Franciszka, które skierował do Kościoła w homilii wygłoszonej na rozpoczęcie Wielkiego Postu. Uznałem je za zbyt cenne, aby przemknęły niezauważone w naszej wspólnocie. Papież zaprasza nas:

- **Wejść w to, co ukryte:** oto zaproszenie, które Jezus kieruje do każdego z nas na początku wielkopostnej drogi. Wejście w to, co ukryte oznacza powrót do serca, jak napomina prorok Joel (por. Jl 2, 12). Jest to podróż z zewnątrz do wewnątrz, tak aby wszystko, czym żyjemy, także nasza relacja z Bogiem, nie sprowadzało się do zewnętrzności, do ramy bez obrazu, do jakiejś zewnętrznej warstwy duszy, ale wylaniało się z wnętrza i odpowiadało poruszeniu serca, to znaczy naszym pragnieniom, naszym myślom, naszym uczuciom, istocie początku naszej osoby.

- **Powrót do serca:** oznacza powrót do naszego prawdziwego „ja” i przedstawienie go Bogu takim, jakim jest, nagim i obnażonym. Oznacza to spojrzenie w głąb siebie i uświadomienie sobie, kim naprawdę jesteśmy, zrzucenie masek, które często nosimy, wyhamowanie tempa naszej gonitwy, przyjęcie prawdy o nas samych.

Aby ta prawda o nas samych nas nie zmroziła, aby lęk przed zobaczeniem siebie bez znieczulenia nas nie pogrążył Papież przypomina:

Siostrzo, bracie, ja, ty, każdy z nas, jesteśmy kochani odwieczną miłością. Jesteśmy prochem, na który Bóg tchnął swoje tchnienie życia, jesteśmy ziemią, którą ukształtował swoimi rękami (por. Rdz 2, 7; Ps 119, 73), jesteśmy prochem, z którego powstaniemy do niekończącego się życia, przygotowanego dla nas od wieków (por. Iz 26, 19). A jeśli w prochu, którym jesteśmy, płonie ogień Bożej miłości, to odkrywamy, że jesteśmy ulepieni z tej miłości i że jesteśmy powołani do miłości: do kochania naszych braci i sióstr, których mamy obok siebie, ...

Skoro więc jestem miłowany i powołany do miłowania Boga i ludzi, to abym to powołanie mógł w pełni zrealizować pomocną będzie rada św. Anzelma, którą przypomina Papież Franciszek: **Oderwij się na chwilę od swych zajęć, skryj się przed wrzawą własnych myśli. Uwolnij się na chwilę od uciążliwych obowiązków, nie myśl o gnębiących cię niepokojach. Przez chwilę poświęć się Bogu i w Nim odpocznij. «Wejź do izdebki» twego ducha, usuń zeń wszystko prócz Boga i tego, co pomaga Go szukać, «zamknij drzwi», i szukaj Go. Teraz serce moje całe, teraz mów do Boga: «oblicza Twojego szukam Panie!».**

Słowa te mogą wzbudzić w nas pytania: *Gdzie mam Go szukać? Gdzie mogę Go znaleźć?* I znowu odpowiedzi udziela nam Ojciec Franciszek: *Powróćmy do Boga całym naszym sercem. W tych tygodniach Wielkiego Postu uczynmy miejsce na modlitwę cichej adoracji, w której pozostajemy zasluchani w obecności Pana, jak Mojżesz, jak Elias, jak Maryja, jak Jezus. Czy zdaliśmy sobie sprawę, że zatraciliśmy poczucie adoracji? Powróćmy do adoracji. Nadstawmy ucha naszego serca Temu, który w ciszy chce nam powiedzieć: „Jestem twoim Bogiem: Bogiem miłosierdzia i współczucia, Bogiem przebaczenia i miłości, Bogiem czułości i troski...”*

Czyż trzeba coś jaśniej powiedzieć? W parafii w której jest kaplica wieczystej adoracji? Czy potrzeba innych słów, aby zachęcić Braci i Siostry do przyjścia aby spędzać czas ze swoim Bogiem?

A tym wszystkim, którzy doświadczają swojej słabości, kruchości i grzeszności przypomina Papież słowa: *Nie osądzaj siebie. Nie potępiaj siebie. Nie odrzucaj siebie. Pozwól aby moja miłość dotknęła najgłębsze i najbardziej ukryte zakamarki twojego serca i objawiła ci twoje własne piękno, piękno, które straciłeś z oczu, ale które stanie się dla ciebie ponownie widoczne w świetle mojego miłosierdzia. Przyjdź, przyjdź, pozwól, abym mógł otrzeć twoje lzy i pozwól moim ustom zbliżyć się do twojego ucha i powiedzieć ci: Ja cię kocham, kocham cię, kocham cię. Czy wierzymy, że Bóg nas kocha, że mnie kocha?*

Na koniec zapraszam wszystkich, aby w miarę swoich możliwości i chęci włączyli się w parafialne inicjatywy, które przewidziane zostały na tegoroczny Wielki Post. Bożego Pokoju dla WAS wszystkich.

Prezbiter Adam – proboszcz

Ps. W ostatnim „Wstępniaku” błędnie podałem nazwisko bpa Stefanowicza Franciszka pochodzącego z naszej Parafii, którego 200-lecie święceń kapłańskich będziemy w tym roku świętować. Dodam tylko, że święcenia bp przyjął w mosińskim kościele. Czytelników „Wiadomości Parafialnych” przepraszam za zaistniałą pomyłkę.

Relikwie Błogosławionej rodziny Ulmów w naszej Parafii

W dniu 28 grudnia gościliśmy w naszej Parafii relikwie błogosławionej Rodziny Ulmów. Składałam wszystkim Parafianom, którzy uczestniczyli w sposób czynny w tym wydarzeniu serdeczne podziękowania. To był czas naszego wspólnego radowania się i cieszenia świętością naszych Rodaków, którzy ofiarowali swoje życie, ukrywając żydowską rodzinę; czas modlitwy za nasze małżeństwa i rodziny, oraz prośby o to, abyśmy byli wiarygodnymi świadkami ewangelii życia. Przyjęliśmy ich jako nauczycieli życia zgodnego z Ewangelią, gdzie człowiek oddaje swoje życie, aby inny mógł żyć. Poniżej przedstawiam 2 świadectwa, które otrzymałam od uczestników tego wydarzenia:

Rodzina Ulmów towarzyszyła mnie i moim uczniom od dawna. Zawsze w ósmej klasie. Bohaterstwo, poświęcenie, odwaga... ale teraz zobaczyłam coś więcej... rodzinę pełną wiary i miłości... codzienność. Jak często słyszymy/mówimy tłumacząc swoje małości „bo teraz są takie czasy”. Powiedzmy to IM. Takie czasy? A jakie były ICH czasy? I dlatego pragnę prosić ICH, aby stali się

patronami mojej rodziny. Nie doczekali wnuków, prawnuków, więc proszę, aby opiekowali się nami jak swoimi potomkami. Aby wypraszały nam potrzebne łaski. Wiarę i miłość.

KJ

28 grudnia minionego roku uczestniczyliśmy w peregrynacji relikwii błogosławionej Rodziny Ulmów w naszej parafii. Kilka godzin wspólnotowej modlitwy rozpoczęliśmy procesyjnym wniesieniem relikwii do kościoła i odśpiewaniem hymnu *Te Deum*, a po słowie wstępnym proboszcza Adama modliliśmy się psalmami z Liturgii Godzin. Następnie przedstawiciele grup parafialnych poprowadzili nas w modlitwie różańcowej, a małżonkowie mogli odnowić swoje sakramentalne przyrzeczenia prosząc o wstawiennictwo bł. Wiktorii i Józefa Ulmów. Pomiędzy tymi wspólnotowymi modlitwami był również czas na indywidualną adorację i modlitwę w ciszy przy relikwiach. Peregrynację zakończyła uroczysta Eucharystia pod przewodnictwem prezbytera Adama Prozorowskiego, na którą przybyło wielu mieszkańców Mosiny oraz wiernych z sąsiednich parafii.

Historia życia błogosławionej Rodziny Ulmów to świadectwo realizacji przykazania miłości w małżeństwie, rodzinie i całym swoim otoczeniu. Ulmowie są przykładem polskiej gościnności i wiary, a także wzorem niesienia pomocy i okazywania miłosierdzia. Przyjęcie pod swój dach i do wspólnoty życia kilkuosobowej rodziny żydowskiej było heroizmem w miłości bliźniego, za które wszyscy oddali życie. Podobnie jak Święci Młodziankowie Męczennicy, których święto obchodziliśmy w ten dzień, niejako łącząc wspomnienie męczeńskich śmierci sprzed ponad 2000 lat i tej sprzed 70 lat.

Dominik

W pierwszych dniach stycznia otrzymałem pismo z rąk ks. Juranda Żeliszawskiego Archidiecezjalnego Duszpasterza Małżeństw i Rodzin. Było podsumowaniem Nawiedzenia relikwii błog. Rodziny Ulmów w naszej diecezji. Chciałbym podzielić się z Wami fragmentami tego Listu.

Zakończyło się w naszej Archidiecezji nawiedzenie relikwii błogosławionej Rodziny Ulmów. Dziękujemy Bogu za ten czas szczególnej modlitwy w intencji rodzin i małżeństw, za dar wspólnej modlitwy w rodzinach, za otrzymane łaski i za te, które dopiero otrzymamy. ... Przy tej okazji proszę przyjmując najserdeczniejsze podziękowanie za chęć udziału parafii św. Mikołaja w tym wydarzeniu, za trud i wysiłek włożony w przygotowanie tego wydarzenia i jego przeprowadzenie; za poinformowanie wspólnoty, za promocję tego wydarzenia, ale nade wszystko za obecność, wspólną modlitwę i świadectwo wiary. Proszę przekazać najgłębsze wyrazy szacunku i wdzięczności całej Wspólnocie Parafialnej św. Mikołaja w Mosinie.

Do tych kilku słów chciałbym dodać podziękowanie dla firmy fotograficznej Matuszak, za zrobienie całej dokumentacji fotograficznej tego wydarzenia i zgodę na umieszczenie ich na parafialnej stronie WWW.

Prezbiter Adam

Wiadomości Parafialne parafii mosińskiej - wydawca prezbiter proboszcz Adam Prozorowski; e-mail: prezbiteradam@gmail.com

Adres redakcji: 62-050 Mosina, ul. Kościuszki 1, tel. 61 813 29 18, www.parafiamosina.pl - opracowanie Paweł Zawieja; www.facebook.com/parafiamosina
„Wiadomości Parafialne” redaguje zespół w składzie: Wiesława Szubarga (redaktor naczelna), Stanisław Kosowicz, Tomasz Kaczmarek (redakcja techniczna), Anna Cicha, Włodzimierz Gabrielski, Jolanta Kapelska, prezbiter proboszcz Adam Prozorowski, Paweł Szukalski.

Redakcja zastrzega sobie prawo do adiacji i skracania tekstów. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres j.w. z dopiskiem **Wiadomości Parafialne**.

Konto Parafii: GBS Mosina 40 9048 0007 0000 3753 2000 0001
Konto CARITAS: GBS Mosina 78 9048 0007 0000 4499 2000 0001

Telefony: Probostwo: 61 813 29 18; Biuro Parafialne: 61 813 28 61

SZTUKA CZYTANIA OBRAZÓW cz. 11

/Ilustracje na ostatniej stronie gazety/

Przed nami Wielki Post. Św. Jan Kasjan tłumaczył, że Wielki Post jest dziesięciną postu, który oddajemy Bogu na Jego chwałę. Podążajmy więc dalej poprzez rozważania w "WP" drogą PASJI PANA. Nabierają one w czasie Wielkiego Postu szczególnej mocy. Będą nam towarzyszyły przy tym wybitne dzieła sztuki wielkich Mistrzów.

Rozpoczynamy od DROGI KRZYŻOWEJ. Skazani na ukrzyżowanie sami musieli nieść krzyż na miejsce męki. Trzej Ewangelisci: Mateusz, Marek i Łukasz przekazali, że Rzymianie zmusili "pewnego Szymona z Cyreny, który wracał z pola", aby pomógł wycieńczonemu biczowaniem Jezusowi nieść krzyż. Mimo to artyści często woleli pozostać przy wersji Ewangelisty Jana, według której Jezus sam niósł swój krzyż.

Jak wyjaśnia Louis Reau, w końcu Średniowiecza pojawiła się nowa forma pobożności wprowadzona przez Franciszkanów: kult „Via Crucis”, czyli Drogi Krzyżowej, wyznaczonej upadkami wycieńczonego Jezusa. Bolesna wędrówka na Kalwarię miała zostać wyrażoną poprzez mistyczne Stacje, które Pseudo Bonaventura i Św. Brygida starali się odtworzyć, jak gdyby byli tam obecni. Stacje te zostały podane jako misteria. Z czasem artyści utrwaliли te „żywe obrazy” w licznych Drogach Krzyżowych, które zawisły na ścianach wszystkich kościołów katolickich lub też w Kalwariach, tworzonych na zboczach wzgórz. Pielgrzymi wchodzili na nie po kolanach, jak w Rzymie na Święte Schody na Lateranie, wnosząc modlitwy przy każdym upadku Jezusa. Początkowo tych stacji było siedem, później ich liczba zwiększyła się do czternastu. W ostatnich latach dodano jeszcze: Zmartwychwstanie, np. w Katedrze Poznańskiej. Drogę Krzyżową rozpoczyna sąd przed Piłatem i wyjście z pretorium i kończy złożenie do grobu.

Wśród najważniejszych wyobrażeń artystycznych Drogi Krzyżowej do najśłynniejszych należy obraz RAFAELA SANTI *Dźwiganie Krzyża*. Drugi słynny obraz to *Droga na Kalwarię*, dzieło włoskiego malarza TINTORETTO. Podzielił on drogę w taki sposób, by w dolnej części pokazać złoczyńców niosących swoje krzyże, wyżej zaś niosącego krzyż Chrystusa. "Odmierzona" długością krzyża droga wydaje się nieskończona, podział zaś na mocno nachylone płaszczyzny wzmacnia wrażenie ogromnego wysiłku i ciężaru podejścia na Kalwarię.

Wcześniej, w Średniowieczu, HIERONIM BOSCH wołał płaszczyznę symboliczną od narracyjnego opisu. W centrum kompozycji pojawia się twarz Chrystusa dźwigającego krzyż na ramionach. Jest ona pełna dostojeństwa, cicha i spokojna. Wyłania się jako wysepka spokoju i skupienia wśród wykrzywionego wrzaskiem i histerią tłumu. Jezus ma zamknięte oczy, jest już gdzie indziej, w miejscu, w którym ciosy ludzi nie mogą Go dotrzeć. W ten sposób widz chrześcijanin zostaje zachęcony do pójścia za przykładem Chrystusa i do oddalenia się poprzez skupienia i modlitwę, od tego świata, którego wady i szaleństwa Bosch często ukazywał.

W naszej epoce, naznaczonej w sztuce optyką surrealizmu, panuje tendencja do traktowania Boscha wyłącznie jako

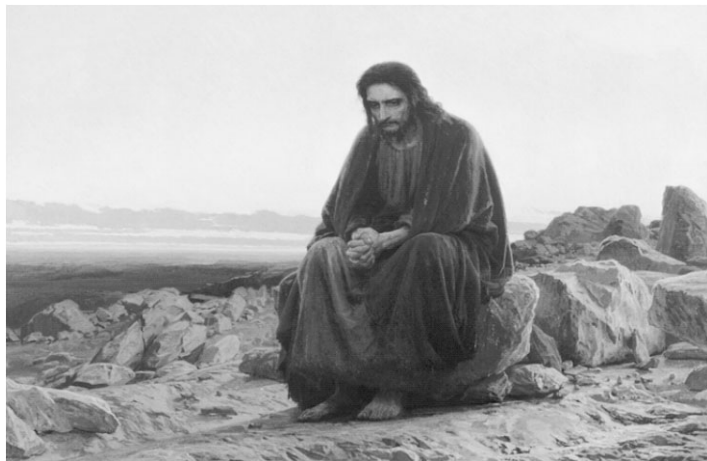
wizyjnego autora majaczących i piekielnych światów. Oznacza to pominięcie religijnego wymiaru tej genialnej twórczości, w której obok fascynujących wyobrażeń zła wznosi się jedna z najczystszych i najbardziej przekonujących figur Chrystusa jakie sztuka umiała stworzyć. CHUSTA VERONIKI

Sceny z chustą Weroniki nie znajdziemy w Ewangelii. Zamieszczają ją jednak apokryfy jako najbardziej popularną w przedstawieniach Pasji Pana. Poruszona cierpieniem Chrystusa niosącego krzyż kobieta, o której nie wspominają Ewangelie, wyszła z tłumu i chustą otarła Jego twarz z potu i krwi. Na chuście pozostał wizerunek Świętego Oblicza. Przedstawił je w sposób niezwykle piękny hiszpański malarz FRANCISCO DE ZURBARAN. Spotkanie Veroniki stanowi szóstą stację drogi krzyżowej. Jej imię pochodzi od określenia *Vera icona*, prawdziwe wyobrażenie. Chusta Weroniki należy do kategorii ikon zwanych „acheiropoietos”, co znaczy „nie stworzonych ludzką ręką”, tak jak Święte Oblicze z Edassy, wysłane przez samego Chrystusa królowi Agbarowi. Legendy te odegrały dużą rolę w sporze o wizerunki, który poruszył imperium bizantyńskie w VIII i IX wieku, dostarczając obrońcom wizerunków, tak zwanym ikonodulom, ważnego argumentu przeciwko ikonoklastom, którzy je niszczyli. Argument o boskim pochodzeniu tych wizerunków usprawiedliwiał przedstawienia świętych w ikonach.

Na początku XX wieku pewien artysta odtwarza, posługując się przedstawieniem oblicza, to dążenie do świętości, dążenie od punktu, w którym poprzez spojrzenie dochodzi się do tego, co niewidzialne. Tak jest w przypadku z każdą ikoną. Obok Kandinaky 'ego i członków grupy Blaie Reiter Monachium około 1910 roku, ALEKSIEJ JAWLENSKY nie dąży do czystej abstrakcji, lecz do skrajnej stylizacji postaci, w których, po 1917 roku, splata archetyp z tradycyjnym modelem bizantyjskim. W swoich poszukiwaniach plastycznych kieruje się zainteresowaniami religijnymi i duchowymi, jak wynika z wyjaśnienia roku 1938: "Odczuwałem potrzebę znalezienia formy dla oblicza, gdyż rozumiałem, że nie jest możliwe wielkie malarstwo, bez silnej świadomości religijnej. Mogłem ją ukazać tylko poprzez ludzkie oblicze". Po cyklu *Głowy Świętych i Zbawiciela* następują *Głowy abstrakcyjne*, a pod koniec życia artysty wspaniałe małe *Medytacje*. Oczy, które na niektórych *Głowach Zbawiciela*, były wytrzeszczone i ogromne, są już zamknięte i ograniczone do poprzecznych kresek przecinających pion nosa "Wszystko zderza się jak gdyby przez uderzenie siły plastycznej, ikona i krzyż połączyły się. Te dwie formy są już nierozłączne, krzyż warunkuje oblicze i vice versa" - napisze Itzhak Goldberg. I tak, po dziś dzień, pisane przez wielu twórców są "oknem na świat nadprzyrodzony" /Konrad Onasch/. W naszych czasach nastąpił swoisty renesans ikon. Na całym świecie pojawiły się pracownie pisania ikon. Także w naszej społeczności parafialnej. Są one znakiem obudzonych na nowo zainteresowań religijnych i duchowych.

ks. Marian Cynka

Czterdzieści dni na pustyni

Iwan Kramskoj, „Chrystus na pustyni”, 1872

Środa Popielcowa, która swą nazwę przyjęła z obrzędu posypywania głów popiołem, co ma przypominać wiernym o przemijaniu do wieczności, rozpoczęła w Kościele katolickim trwający czterdzieści dni okres Wielkiego Postu nawiązującego do czterdziestodniowego pobytu Jezusa Chrystusa na palestyńskim pustkowiu, pustyni, gdzie pościł i był kuszony przez szatana i gdzie dojrzała w nim „gotowość do zrobienia pierwszego kroku na skalistej ścieżce wiodącej na Golgotę”.

Warto wspomnieć w tym miejscu, że pierwsze obchody Wielkiego Postu przed Wielkanocą odnotował rzymski pisarz Tertulian żyjący w II wieku n.e. Charakterystyczny dla Środy Popielcowej rytuał posypywania głów popiołem został wprowadzony do liturgii Kościoła Katolickiego około IV wieku. Dla wiernych jest on wezwaniem do nawrócenia, przemiany życia, pokuty. Otwierając się zaś na czyny pokutne, otwieramy się na Pana Boga. Otworzyć się zaś na Pana Boga to: „uznać, że On istnieje; ufać Mu, wierzyć w to, co mówi; działać w Bogu (zawierzyć się Bogu) i polegać na Nim, co jest istotą wiary religijnej. Wiara religijna to przede wszystkim żywa relacja z Bogiem”.

Podczas tegorocznych rekolekcji wielkopostnych, które rozpoczęły się w naszym parafialnym kościele w Środę Popielcową, Ojciec Misjonarz Krzysztof mówił, między innymi, o ludzkiej relacji z Bogiem. Ważnym momentem w relacjach ze Stwórcą niewątpliwie jest cierpienie. Zdarza się, że oddala ono ludzi od Boga lub staje się momentem zastanowienia nad swym dotychczasowym życiem i zwróceniem do Stwórcy. Szukając potwierdzenia, sięgnijmy do literatury.

Jan Kochanowski, najwybitniejszy poeta renesansowy, musiał zmierzyć się ze śmiercią swojego dziecka, niespełna trzyletniej Urszulki. Jej śmierć stanowiła dla poety inspirację do napisania *Trenów*, te natomiast ukazują kryzys jego wiary.

Osobista tragedia spowodowana odejściem dziecka przynosi żal, ból, rozpacz, bunt, co prowadzi do poważnego kryzysu wartości i wiary poety, powoduje zwątpienie w sprawiedliwość i

Boski porządek świata, przyczynia się do podważenia podstawowych zasad głoszonych przez Biblię. I wątpi to ten, który jako autor *Pieśni Czego chcesz od nas Panie*, ze złością pisał o miłości, jaką kierował się Bóg, stwarzając człowieka i świat. Składał też hołd Bogu w podziękowaniu za jego miłość, dobroć i hojność.

Ból spowodowany śmiercią dziecka niespodziewanie oddala poetę od Boga, ale też przeżyte cierpienie po czasie przynosi pogodzenie z Boskimi wyrokami i rzeczywistością i powtórnie zbliża go do Stwórcy, a nawet umacnia jego wiarę.

W naszych relacjach z Bogiem, nic jednak nie oddala nas tak bardzo od Niego jak zaniechanie, zaniedbanie-odejście od codziennej modlitwy, czyli rozmowy z Bogiem, brak uczestnictwa w niedzielnej Mszy świętej, niechęć do pogłębiania duchowej sfery życia, poszukiwanie w życiu wyłącznie przyjemności, zadawanie się tym co powierzchowne, przedkładanie profanum nad sacrum.

Szansą na odwrócenie tego stanu rzeczy i powrotu do Boga, może być dla nas czas Wielkiego Postu. Musimy znaleźć w sobie odwagę, by zostawić za sobą, to co nas zniewala, na przykład medialny szum, czyli „nadmiar informacji utrudniający wyodrębnienie informacji prawdziwych i istotnych. W literaturze nazywany również przeciążeniem informacyjnym, eksplozją, bombą informacyjną, wykładniczym wzrostem informacji, zalewem, potopem informacji”.

Uwolnieni od tego, co na co dzień nas zniewala, będziemy mogli świadomie podążyć za Chrystusem na pustynię, aby dostrzec to, co niedostrzegalne dla oczu. Na pustyni, która jest ciszą, będziemy mogli posłuchać głosu sumienia, ale jak powiedział rekolekcjonista, posłuchać nie tylko tego, co nasze sumienie nam wyrzuca, ale także posłuchać podpowiedzi, jak żyć, by unikać nie tylko grzechu, ale także okazji do jego popełnienia.

Wyjście na pustynię przypomina mi historię chłopca, tytułowego bohatera książki *Mały Książę*. Książki tej nie można czytać bez świadomości, że dotyka ona spraw ważnych dla rozwoju naszego duchowego życia. *Mały Książę*, podróżując po różnych planetach w poszukiwaniu przyjaciela, trafia wreszcie na pustynię. To szczególne miejsce kojarzące się z ukrytym pięknem, ale także z pustką (bezkresna przestrzeń) i jałowością (skąpa roślinność), czyli brakiem szumu medialnego, jest okazją do tego, by zanurzyć się w swoim wnętrzu i poszukać wraz z bohaterem wspomnianej wcześniej książki, studni, zaspokojenia pragnienia i odnalezienia tych wartości, które ubogacają ducha.

Małemu Księciu to się udało dlatego, że był dzieckiem, który rozumie więcej, i widzi więcej niż dorosły. Aby podążyć za Bogiem, trzeba zachować w sobie wrażliwość dziecka. W pewnym sensie, będąc dorosłym, nie można dorosnąć, jeżeli chcemy wyjść na pustynię, by usłyszeć w naszym sercu głos Boga. A Bóg, jak powiedział Misjonarz Krzysztof, jest najważniejszy. I trzeba mieć odwagę, aby uwierzyć w Niego aż do gotowości przelania krwi za wiarę.

Wiesława Szubarga

PORZĄDEK LITURGICZNY W PARAFII

ŚW. MIKOŁAJA W MOSINIE

MSZE ŚWIĘTE: NIEDZIELE I ŚWIĘTA

7.30; 9.00; 10.30; 12.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

pon. – sob. 8.15; 18.00

CHRZTY I i III sobota miesiąca

- katecheza kerygmatyczna dla rodziców i chrzestnych
w II i IV poniedziałek miesiąca o godz. 19.00, w salce parafialnej
- katecheza liturgiczna przed chrztem
I i III piątek miesiąca po wieczornej mszy św. w kościele

BIURO PARAFIALNE – tel. 61 8132-861

- poniedziałek 19.00-19.30
- środa 16.00-17.30
- czwartek i piątek 9.00-10.00

BIURO CMENTARNE:

W marcu i kwietniu: sobota 9.00-11.00

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

piątek od 10.00 do 12.00,
niedziela od 11.30 do 12.00

NARZECZENI

w II i IV piątek od 16.00 do 17.00

BYŁ WŚRÓD NAS

Ks. Piotr Dobak urodził się 12 lutego 1952 r. we Wronkach. Jest najmłodszym z sześciorga dzieci (2 synów i 4 córek) Stanisława i jego żony Pelagii zd. Kmiecik.

Przez krótki okres dzieciństwa mieszkał we Wronkach, potem rodzina przeniosła się do Szamotuł.

Edukację w zakresie szkoły podstawowej odbywał w szamotulskiej tysiąclatce. Po jej ukończeniu przez 7 lat pracował i uczył się zawodu cukiernik, ciastkarz, lodziarz. Po zdanych egzaminach uzyskał tytuł mistrza w tym zawodzie. Jednocześnie kontynuował naukę w liceum ogólnokształcącym. Po zdaniu w 1973 r. egzaminu dojrzałości wstąpił do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu. Lata 1973 - 1979 w życiu Piotra Dobaka upłynęły na formacji oraz studiach filozoficzno - teologicznych.

Święcenia kapłańskie otrzymał z rąk abp Jerzego Stroby w Katedrze Poznańskiej 24 maja 1979 r.

Ks. Piotr Dobak jako wikariusz rozpoczął swoją drogę posługi dla wiernych w różnych parafiach. Były to: Mosina 1979 – 1981, Śrem 1981 – 1983, będąc jednocześnie kapłanem więziennym aresztu śledczego, Poznań 1983 – 1990 (Os. Warszawskie pełniąc również obowiązki kierownika katechezy dla dzieci upośledzonych oraz kapelana Domu Opieki Społecznej przy ul. Mogileńskiej), Krobia 1990 – 1991.

W 1991 r. został mianowany proboszczem w Siedlcu dek. kostrzyński co trwało do 2002 r. Następnie w latach 2002 – 2008 był proboszczem w Bolewicach. W tym samym roku objął probostwo parafii w Radlinie k/Jarocina, zmieniając przechodzącego na

emeryturę pochodzącego z parafii Krosno k/Mosiny ks. kan. Kazimierza Domagałę. W 2020 r. stan zdrowia nie pozwolił ks. Dobakowi na dalsze wypełnianie rozlicznych obowiązków proboszcza i poprosił władzę duchowną o zwolnienie. Tak też się stało. Jako rezydent osiadł w Pniewach w parafii św. Jana Chrzciciela i tam w ramach sił posługuje.

Znamiennym jest też fakt, że ks. Piotr jest z tego samego rocznika kursowego co bp. Grzegorz Balcerek.

Ks. Piotr Dobak jest autorem niezliczonej ilości wierszy, które ukazały się w następujących tomikach: „Idąc przez Życie (1990 r.), „Więcej nic” (1996 r.), „Znak miłości” (2006 r.), „Na skraju nieba” (2007 r.), „Jak Anioł ulotna” (2009 r.), „Wspinać się” (2015 r.), „Pomiędzy” (2018 r.), „ Po trzykroć inaczej” (2021 r.). Inspiracją dla Księdza w coraz większym stopniu jest Biblia – źródło osobistej refleksji nad sprawami dla człowieka najistotniejszymi: nad jego refleksją z Bogiem i z innymi ludźmi, stosunkiem do czasu, cierpienia, do otaczającego świata. Wszystkie wymienione pozycje ukazały się nakładem lubelskiego wydawnictwa Norbertinum.

W maju br. ks. Piotr Dobak będzie obchodził Jubileusz 45 lecia pracy kapłańskiej. Jako wspólnota kościoła św. Mikołaja w Mosinie składamy czcigodnemu Jubilatowi najserdeczniejsze życzenia:

*Życzymy, byś był kapłanem według Bożych myśli,
byś spełniał wszystko, co Bóg Ci nakreślił.*

*„Byś kiedyś Niebu plon przyniósł wspaniałą
Dla zbawienia dusz i dla Bożej chwały.*

*Miej zawsze wyrzute w duszy te słowa:
Krzyż to mój drogowskaz – powiedzcie mnie do Boga”.*

SZCZĘŚĆ BOŻE.

Włodzimierz Gabrielski

Poświęcenie sarkofagu Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha w Luboniu

20 stycznia 2024 r. w Luboniu dokonano ekshumacji, kanonicznego rozpoznania i przeniesienia doczesnych szczątków Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha, pochowanego przy kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu do sarkofagu w kościele.

Doczesne szczątki Sługi Bożego biegli lekarze ułożyli w nowej trumnie wykonanej z drzewa dębowego. Na wieku znajduje się przymocowany krucyfiks, a na froncie wieka jest przymocowana tabliczka z napisem: Męczennik - ks. Stanisław Streich (1902-1938). Poświęcenia sarkofagu ks. Stanisława Streicha w kościele w Luboniu dokonał 31 stycznia 2024 r. Arcybiskup Stanisław Gądecki, Metropolita Poznański. Lubońska parafia tegoż dnia przeżywała piątą rocznicę konsekracji kościoła, a także wspinała postać swojego patrona św. Jana Bosko.

Stanisław Streich przyszedł na świat 27 sierpnia 1902 roku w Bydgoszczy. Po maturze przyjęto go do Arcybiskupiego Seminarium Duchownego w Poznaniu, które ukończył 6 czerwca 1925 roku, przyjmując święcenia kapłańskie. W latach 1925?1927 był kapłanem sióstr Elżbietanek oraz uczył religii w jednej z poznańskich szkół handlowych. W 1927 roku został wikariuszem w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i św. Floriana w Poznaniu, gdzie dał się poznać jako dobry kaznodzieja. Rok później wyjechał do Koźmina, aby nauczać religii w męskim seminarium nauczycielskim, a od 1929 roku objął wikariat w parafii pw. Bożego Ciała w Poznaniu. Od początku 1932 roku był wikariuszem w poznańskiej parafii pw. św. Marcina, a po zdaniu egzaminu proboszczowskiego, 1 lipca 1933 roku, objął parafię w Żabikowie. Od razu podjął starania o wzniesienie w Luboniu nowego kościoła. W 1935 roku została erygowana (wyodrębniona z parafii pw. św. Barbary) parafia pw. św. Jana Bosko. 1 października 1935 roku ks. Streich został jej pierwszym proboszczem.

27 lutego 1938 roku odprawiał Mszę św. dla dzieci. Po odejściu od ołtarza skierował się ku ambonie, aby przeczytać Ewangelię oraz wygłosić kazanie. W tym momencie do działania przystąpił komunista, który już wcześniej planował zbrodnię i dwukrotnie strzelił do księdza. Pierwsza kula trafił w twarz, a druga utkwiała w

niesionym przez niego ewangeliarzu. Ksiądz Stanisław padł, a morderca zbliżył się i oddał jeszcze dwa strzały w plecy. 3 marca odbył się pogrzeb zamordowanego kapłana, w którym uczestniczyło dwadzieścia tysięcy osób. Po Mszy św. ciało męczennika złożono do grobu przy kościele.

Nawiązując do aktu poświęcenia sarkofagu Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha, metropolita poznański przypomniał, że ks. Streich został zastrzelony przez fanatycznego komunistę Wawrzyna Nowaka w tutejszym kościele podczas sprawowania Mszy św. dla dzieci dnia 27 lutego 1938 roku. Proces beatyfikacyjny ks. Stanisława Streicha na szczeblu diecezjalnym trwał od 28 października 2017 r. do 13 kwietnia 2019 r. Obecnie postępuje etap rzymski procesu beatyfikacyjnego. 21 listopada 2023 r. w Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie odbyła się dyskusja Komisji Teologów, tzw. Kongres Szczególny Konsultorów Teologów, nad Positio w sprawie męczeństwa ks. Stanisława Streicha. Wynik obrad był jednogłośnie pozytywny, a to oznacza, że teolodzy wyznaczeni przez Dykasterię zgodzili się co do tego, że Sługa Boży poniósł męczeństwo za wiarę. Postulatorem procesu beatyfikacyjnego został ks. Wojciech Mueller.

"Dla ludzi wierzących męczeństwo nie oznacza wyroku losu, który w pewnych epokach stawał się nieuchronny ani znoszenia bezcelowego cierpienia, które nikomu nie służy. Męczeństwo jest dla nas rozumiane jako radykalna możliwość naśladowania Chrystusa" - zaznaczył przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

W uroczystościach 31 stycznia b.r. brali udział wierni nie tylko z parafii św. Jana Bosko, księży z dekanatu Lubońskiego oraz innych parafii wykraczających poza dekanat, również księży i klerycy pochodzący z lubońskiej parafii. Mosińską parafię reprezentowali: proboszcz Adam Prozorowski i ksiądz Marian Cynka.

W obecnym czasie w realizacji jest film dokumentalny o słudze Bożym ks. Stanisławie Streichu, którego twórcami są Filmowe Życiorysy Pl. Film ma być gotowy w tym roku.

Anna Kreczmer

Wielkopolskie miejsca pielgrzymkowe

SMOLICE

Jednymi z zapewne najczęstszych próśb kierowanych do Matki Bożej są te o uzdrowienie. Uzdrowienia ciała, duszy, umysłu, serca. Uzdrowienie przez wyleczenie, ale też i uzdrowienie przez pocieszenie... Do pisania tego artykułu siadam pomiędzy Dniem Chorego a początkiem postu, który przecież też jest takim czasem swoistego uleczenia nas i "naprawy". Dlatego, łącząc te refleksje, chciałabym dziś zaprosić Czytelników do sanktuarium maryjnego, które szczególnie podkreśla wstawiennictwo Maryi w chorobie. Ruszajmy do położonych niedaleko Krotoszyna starych, małych Smolic i znajdującego się tam kościoła pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa, będącego zarazem Sanktuarium Matki Bożej Uzdrawienia Chorych.

Smolice to jedna z najstarszych osad tego regionu, a jej nazwa wywodzi się prawdopodobnie od leśnej osady, której mieszkańcy trudnili się wytopem smoły. W dokumentach po raz pierwszy Smolice pojawiają się w 1233 roku, kiedy to zostały nadane rodowi Łodziów. Dziesięć lat później prawo do pobierania dziesięciny z tej miejscowości otrzymują Benedyktyni z Lubinia. Przypuszcza się,

iż w tym czasie mógł powstać w Smolicach pierwszy kościół, choć parafia wzmiankowana jest dopiero w 1410 roku. W kolejnych latach i wiekach wieś często zmieniała właścicieli. W 1746 roku trafiła w ręce rodziny Umińskich, która stoi za powstaniem przepięknego smolickiego parku. Duży wkład w miejscowość mieli ostatni właściciele majątku - Helena z Wollerów i jej mąż Leopold von Zieten. Rozbudowali oni barokowy pałac oraz wystawili okazały neobarokowy kościół wraz z organistówką i plebanią. Pięknie zachowany pałac i park małżonków Zieten dziś stanowi siedzibę zakładu Hodowla Roślin Smolice.

To, co nas szczególnie interesuje, czyli smolicki kościół, znajduje się tuż obok założenia pałacowego, wspaniale otoczony przez okołopałacową zieleń. Choć wydaje się jakby miał kilkaset lat, bo stylizowany jest na epokę baroku, to powstał nie tak dawno temu, w latach 1907-1909. Wzniesiono go na planie krzyża łacińskiego w pobliżu miejsca, w którym znajdowała się wcześniejsza świątynia - tam gdzie był onegdaj główny ołtarz starego kościoła dziś umiejscowiony jest kamienny krzyż. W architekturze smolickiej świątyni zwracają uwagę strzelista, mająca 46 metrów wysokości, wieża i charakterystyczne półokrągłe przybudówki przy prezbiterium. W oknach można podziwiać ufundowane przez hrabinę von Zieten witraże, które sprowadzono tu z Charlottenburga. W bogato dekorowanym, choć jednocześnie przytulnym wnętrzu kościoła uwagę przykuwają okazałe ołtarze boczne oraz oczywiście ołtarz główny. Tu, pomiędzy biało-złotymi kolumnkami jest przecież to, co przywiodło nas w to miejsce - słynący łaskami obraz Smolickiej Pani.

Obraz Matki Bożej Uzdrawienia Chorych ze Smolic jest nieoczywistą kopią wizerunku Matki Bożej Częstochowskiej. Według legend miał być jedną z najwcześniejszych tego typu kopii, za sprawą benedyktynów lubińskich sprowadzoną tu już pod koniec XIV wieku. W dokumentach po raz pierwszy wspomniany jest w 1661 roku i już z tego okresu pochodzą wzmianki o łaskach płynących za sprawą tego cudownego wizerunku. Spis dokonany w 1699 roku wymieniał 47 wotów poświęconych Smolickiej Pani. Wota składane są do dziś. Przed drugą wojną obraz posiadał także srebrne korony i sukienki, te jednak przepadły w tym okrutnym, wojennym czasie. Wizerunek został koronowany ponownie we wrześniu 2023 roku.

Piękny wizerunek Smolickiej Pani utrzymany jest w ciepłych barwach, a ubiór Matki i Dzieciątka, ich bogato dekorowane szaty nasuwają skojarzenie z bizantyjskim Wschodem. Układ postaci i dwa nacięcia na twarzy Maryi w oczywisty sposób kojarzą się z obrazem Pani Jasnogórskiej. I tak jak na tamtym Obrazie, i tu wyraz twarzy Matki Bożej jest poważny, nieco zatroskany, ale przede wszystkim bardzo skupiony. Choć czasy się zmieniły, nie brakuje przecież próśb i ludzi w potrzebie... Dziś wiele błagań i dziękczynień przesyłanych jest do kościoła w Smolicach drogą internetową i odczytywanych następnie przez młodzież podczas śródowych nowenn do Matki Bożej Smolickiej. A Ona słucha ich w niezmiennym skupieniu...

Ania Cicha

ZGONY: od 23.10.2023 do 7.02.2024

Anna Wechczyńska , l. 71, Stanisław Olejniczak, l. 67, Włodzimierz Zieliński, l. 77, Michał Biały, l. 72, Zenon Przynoga, l. 76, Jan Siejak, l. 72, Urszula Powalowska, l. 93, Adam Ambroziak, l. 65, Zofia Kozłowska, l. 67, Janina Grządzielewska, l. 79, Ryszard Burdajewicz, 83, Stanisława Marciniak, l. 74, Roman Walczak, l. 76, Maria Drobińska, l. 68, Wiesław Pieron, l. 61, Jacek Słoma, l. 64, Helena Lewandowska, l. 83, Irena Wajroch, l. 88, Anna Rząsa, l. 53, Marek Kaczmarek, l. 54, Stanisław Trybuś, l. 90, Elżbieta Sztandera, l. 55, Józef Borszowski, l. 69, Janina Jakóbczyk, l. 93, Mariola Krawczyk, l. 72, Teresa Sroka, l. 83, Zdzisław Błaszczak, l. 95.

CHRZTY: od 14.10.2023 do 7.02.2024

Michalina Piotr, Barbara Pucek, Liwia Lubicz, Wiktor Ratajczak, Gabriela Szykowiak, Helena Kubiak.

Koncert trzech chórów

27 stycznia br. w naszym kościele odbył się koncert współorganizowany przez Mosiński Ośrodek Kultury. Patronat nad wydarzeniem objął Adam Prozorowski Prezbiter Proboszcz, oraz Pan Dominik Michalak, Burmistrz Gminy Mosiny. W Chóralnym Kolędowaniu wzięły udział trzy chóry. Poniżej przedstawiamy historię każdego z nich.

Chór Kameralny ANcantareNA działający przy parafii Św. Anny w Poznaniu – Chór powstał w 2010 roku. Nazwa – między sylabami imienia patronki parafii Św. Anny wstawiono słowo cantare oznaczające śpiew i tak podkreślając wielkimi literami dwie pierwsze i dwie ostatnie listery AN- NA jest ANcantareNA. Mówią że śpiewają dla Św. Anny. Występują podczas Mszy Świętych w swojej parafii, a także w innych kościołach Wielkopolski. Biorą udział w koncertach i spotkaniach chóralnych. Dyrygentem jest Janusz Walczak, absolwent Akademii Muzycznej w Poznaniu, Prezesem zaś Katarzyna Forajta.

Chór parafii św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty w Poznaniu na os. Orła Białego, powstał 10 lutego 2003 roku z inicjatywy ks. prob. kan. Piotra Bydałka, który jest opiekunem duchowym zespołu. Zespół liczący 23 członków, śpiewa przeważnie na mszach św. i uroczystościach ślubnych. Koncertuje na zaproszenia lub w ramach wymiany międzychóralnej. Obecnie chór prowadzi p. Łukasz Matusik, który ukończył dyrygenturę chóralną w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Doświadczenie jako śpiewak i dyrygent zdobywał w znakomitych zespołach, m.in. Collegium Musicum w Olsztynie, Poznańskim Chórze Chłopięcym oraz Chórze Akademickim UAM. Był dyrygentem chórów w Poznańskiej Szkole Chóralnej im. Jerzego Kurczewskiego. Prezesem chóru jest p. Ewa Piotrowska.

Mosiński Chór Kościelny p.w. Św. Cecylii działa od 1898 roku – w tym roku obchodzi 126 lecie istnienia – pod dyrekcją Leszka Marciniaka. Po uzyskaniu niepodległości chór został

reaktywowany przez 3 powstańców Wielkopolskich: Czesława Palma, Hieronima Wosińskiego i Franciszka Taberskiego. Zespół śpiewał w kościołach, a także podczas uroczystości Państwowych, wystawiał sztuki teatralne. Chór wielokrotnie koncertował w kraju i poza jego granicami. Śpiewał w koncertach w ramach cyklu Musica Sacra w katedrze poznańskiej, brał udział w Świętach Kwitnącej Magnolii. Uczestniczył we Mszach Świętych odprawianych przez Św. Jana Pawła II w Poznaniu (1983) i Koszalinie (1991) śpiewając w połączonych chórach. Śpiewał na Ogólnopolskich Złotach Chór i Orkiestr w Licheniu. Występował w audycjach Polskiego Radia i Telewizji transmitowanych z Warszawy, Torunia, Kórnika. O pracy i dorobku chóru zostały napisane 3 prace magisterskie. Rodzinna i przyjacielska atmosfera pozwala na nowo tworzyć najwspanialszy instrument dostrajany przez dyrygenta, którym jest Leszek Marciniak – pochodzący z Mosiny muzyk, solista kameralista znanego w Polsce i na świecie zespołu AFFABRE Concinui. Prezesem jest Bronisława Dawidziuk.

W czasie koncertu nie tylko każdy chór prezentował swój dorobek – ale w finale tego bożonarodzeniowego koncertu zespoły wystąpiły wspólnie - oddając Chwałę Bogu w kolędzie „Za gwiazdą”.

Zakończymy ten artykuł Psalmem 95 który był przewidziany w czytaniach na ten dzień:

„Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu,
wznośmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem,
z weselem śpiewajmy Mu pieśni”

Zapraszamy na kolejny koncert kolędowy – w przyszłym roku.

Mosiński Chór Kościelny p.w. Św. Cecylii

Intencje mszalne marzec 2024

Piątek, 1 marca

8.15 w intencji Emilii z ok. 18 urodzin, dziękując za dar życia, z prośbą o dalszą Bożą opiekę

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz., Piotra Balcerskiego i zm. z rodz.

18.00 + śp. Wiesława Pieron

Sobota, 2 marca

8.15 w int. Katarzyny i Olafa w podziękowaniu za lata wspólnego życia, z prośbą o błogosławieństwo dla małżonków i dzieci

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 3 marca

7.30 + śp. Annę Marię Szostak

9.00 + śp. Stefanię Wojciechowską i Tadeusza Wojciechowskiego o dar nieba

10.30 + śp. Walentynę Szulc

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Zenona Przepierę w 2 rocz. śm.

Poniedziałek, 4 marca

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

18.00 + śp. Jerzego Zienkiewicza

Wtorek, 5 marca

8.15 + śp. Kazimierę Warzych o radość życia wiecznego.

18.00 + śp. Krzysztofa Kustosza

18.00 + śp. Wandę Zartt

Środa, 6 marca

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 Nowenna

Czwartek, 7 marca

8.15 + śp. Marię, Jolantę, Stanisława Kaczmarek, Bronisławę, Jana Dziubałków

18.00 + śp. Marię Bogaczyk i zm. z rodziny Bartczaków i Gralczyków

18.00 + śp. Lucynę Płoszaj, Stanisława Płoszaj i zm. z rodz., Janinę i Eugeniusza Cegłowskich i zm. z rodz.

Piątek, 8 marca

8.15 + śp. Monikę i Zygmunta w 12 rocz. śm.

18.00 + śp. Jarosława Kubiaka

18.00 + śp. Wiesława Pieron

Sobota, 9 marca

8.15 + śp. Mariana Marcinkowskiego o dar nieba

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 10 marca

7.30 + śp. Annę Szostak z prośbą o radość życia wiecznego

9.00 + śp. Walentynę Szulc

10.30 + za duszę śp. Kazimiery Klaiber z

ok. urodzin i imienin, o zbawienie dla

Józefa Klaibera i zm. z rodz. Bura, Adamowicz i Czarneckich

12.00 + śp. Bogdana Barańskiego w 28 rocz. śm.

18.00 + śp. Krystynę Janik, Józefa Żok z ok. im., Martę Weisner, Mariannę Krystkowiak

Poniedziałek, 11 marca

8.15 w intencji parafian

18.00 + śp. Asię Nowak

18.00 + śp. Stanisława Trybuś o łaskę nieb

Wtorek, 12 marca

8.15 z ok. urodzin Leonarda z prośbą o Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

18.00 + śp. Krzysztofa Kustosza

Środa, 13 marca

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

18.00 Nowenna

Czwartek, 14 marca

8.15 + śp.

18.00 + śp. Rafała Mierzyńskiego w 4 rocz. śm.

18.00 + śp. Wandę Zartt

Piątek, 15 marca

8.15 + śp. Irenę Wajroch

18.00 + śp. Helenę Łagoda w 7 rocz. śm., i zm. z rodz. Łagodów, Adamczyk, Koszów, Jana Łagodę o radość życia wiecznego

18.00 + śp. Danutę i Tadeusza Koniecznych i zm. z rodz. Koniecznych i Włodarczyków

Sobota, 16 marca

8.15 + za duszę śp. Adeli Dolskiej w 1 rocz. śm.

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 17 marca

7.30 + śp. Olgę i Czesława Kaczmarek, Teodora i Pelagię Szykulskich

9.00 + śp. Annę Szostak z prośbą o radość życia wiecznego

10.30 + śp. Walentynę Szulc

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Eugenię Urbańską w 17 rocz. śm.

Poniedziałek, 18 marca

8.15 + śp. Janinę Jakóbczyk

18.00 + śp. Ryszarda Burdajewicza

18.00 + śp.

Wtorek, 19 marca

8.15 + śp. Roberta Wysopal

18.00 + śp. Józefa i Zofię Prozorowskich

18.00 + śp. Józefa z ok. imienin i Pelagię Gurbada i zm. z rodz., Piotra i Władysława Krzyżaniak

Środa, 20 marca

8.15 + śp.

18.00 Nowenna

Czwartek, 21 marca

8.15 + śp. Antoniego i Stanisławę Gierszewskich

18.00 w intencji Praksedy z ok. 93 urodzin dziękując Bogu za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Najświętszej

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

Piątek, 22 marca

8.15 + śp. Jana Stelmaszyka

18.00 + śp. Wandę Zartt

18.00 śp. Józefa Borszowskiego

Sobota, 23 marca

8.15 + śp. Mieczysławę Jankowiak

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 24 marca – NIEDZIELA

PALMOWA

7.30 + śp. Stefanię w 28 rocz. śm., oraz Jana i Stefana Rzepczyńskich

9.00 + śp. Bogusława Szeszułę, zm. z rodz. Szeszułów i Bączkowskich

10.30 + śp. Tadeusza Szulca w 3 rocz. śm., Teodozję Kaczmarek w 43 rocz. śm.

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Annę Szostak

Poniedziałek, 25 marca – WIELKI

PONIEDZIAŁEK

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 + śp. Pelagię Górną, Marcina Górnego, Janinę, Henryka Dorynek, Eryka i Mariannę Szwarz, Marka Szwarz-Górnego

18.00 w int. Żywego Różańca

Wtorek, 26 marca – WIELKI WTOREK

8.15 + śp. Janinę Jakóbczyk

18.00 + śp. Łucję Marciniak w rocz. śm. i zm. z rodz.

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

Środa, 27 marca – WIELKA ŚRODA

8.15 + śp. Władysława, Marię Marcinkowskich, zm. z rodz.

Marcinkowskich, Frasunkiewiczów, Wagnerów, Piaseckich i Wiśniewskich

18.00 Nowenna

Czwartek, 28 marca - ŚWIĘTE TRIDUUM

PASCHALNE : WIELKI CZWARTEK

18.00 MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Piątek, 29 marca - WIELKI PIĄTEK

18.00 - LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ

Sobota, 31 marca - WIELKA SOBOTA - WIGILIA PASCHALNA

21.00 MSZA ŚWIĘTA WIGILII

PASCHALNEJ

w intencji parafian

Intencje mszalne kwiecień 2024

Poniedziałek, 1 kwietnia – PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

8.15 + śp. Michała Białego

9.00 + śp. Romualda Hertiga, zm. z rodz. Hertigów i Kurkiewiczów, Franciszkę, Wojciecha, Emilię Frąckowiak, Marię, Jana Dominiczak, Natalię, Szczepana Walachowskich

10.30 + śp. Wojciecha Nowickiego, Janinę Nowicką w 10 rocz. śm., Marię i Mieczysława Nowickich, zm. z rodz. Czajków i Wojciechowskich

12.00 + za śp. Monikę Dolską

18.00 w intencji parafian

Wtorek, 2 kwietnia

8.15 + śp. Ewę Bokotę w 4 rocz. śm.

18.00 + śp. Urszulę, Franciszka Nowaków, zm. z rodz. o dar nieba

18.00 + śp. Wandę Zartt

Środa, 3 kwietnia

8.15 + śp. Jerzego, Annę Papież, Barbarę Gołębiowską o dar nieba

18.00 Nowenna

Czwartek, 4 kwietnia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o dar życia wiecznego dla zmarłych wg listy intencji

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

18.00 + śp. Janinę Jakóbczyk

Piątek, 5 kwietnia

8.15 w 49 rocznicę ślubu Kazimierzy i Bogdana z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i zdrowie w rodzinie

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego i zm. z rodz., Piotra Balcerskiego i zm. z rodz.

18.00 śp. Janinę Jakóbczyk

Sobota, 6 kwietnia

8.15 + śp. Roberta Wysopal

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 7 kwietnia – NIEDZIELA MIŁOSIĘDZIA BOŻEGO

7.30 + śp. Helenę w 20 r. śm., Helenę i Małgorzatę, Franciszka Przybylskich i zm. z rodz.

9.00 + śp. Grzegorza Mielcarzewicza w 18 rocz. śm., Marka Mielcarzewicza

10.30 + śp. Helenę w 6 rocz. śm. oraz Alfonsa Monarchów w 19 rocz.śm.

12.00 w intencji Anieli w 75 rocz. urodzin z podziękowaniem za dar życia, z prośbą o Boże błogosławieństwo i łaskę zdrowia dla Jubilatki i Jej rodziny

15.00 + za śp. Genowefę Dziubała w 5 rocz. śm., Antoniego Dziubała w 24 rocz. śm., Henryka Walasiaka, zm. dziadków z rodz. Glinkowskich, Dziubałów, Walasiaków i Statuckich

18.00 w intencji parafian

Poniedziałek, 8 kwietnia

8.15 + śp. Jadwigę i Józefa Soter i zm. z rodz.

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

18.00 + za duszę śp. Teresy Sroka

Wtorek, 9 kwietnia

8.15 + śp. Ignacego Kubere w 40 rocz. śm. i zm. z rodz.

18.00 + śp. Wandę Zartt

18.00 + śp. Janinę Jakóbczyk

Środa, 10 kwietnia

8.15 + śp. Mariannę i Władysława ,

Zygmunta, Edwarda Bąkowskich

18.00 Nowenna

Czwartek, 11 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Mariolę Krawczyk

18.00 + śp. Andrzeja Depczyńskiego

Piątek, 12 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 z ok. 49 rocznicy ślubu Krystyny i Leszka z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Jubilatów i rodziny

18.00 w intencji Ewy i Jana Dardas ok. 50 rocznicy ślubu z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo

Sobota, 13 kwietnia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca o potrzebne łaski dla żyjących wg listy intencji

16.00 w 50 rocznicę ślubu Ireny i Marka dziękując Panu Bogu za otrzymane łaski, z prośbą o dalszą Bożą opiekę

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 14 kwietnia

7.30 + śp. Annę Szostak z prośbą do Boga miłosiernego o łaskę zbawienia

9.00 + śp. Małgorzatę Przybylską w 8 rocz. śm. i jej zmarłych rodziców Marię i Stanisława Lisiak

10.30 + śp. Leszka Rosse, Jana i Jadwigę Szulc, Henryka Stachowiaka, Walerię i Waclawa Witkowskich

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Stanisława Lossy

Poniedziałek, 15 kwietnia

8.15 + śp. Stefanię i Józefa Janus

18.00 + śp. Marka, Leszka, Michała o łaskę wiary, błogosławieństwo Boże opiekę oraz dary Ducha Świętego

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

Wtorek, 16 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Wandę Zartt

18.00 + śp.

Środa, 17 kwietnia

8.15 + śp. Leonarda, Monikę Niemczewskich o dar nieba

18.00 Nowenna

Czwartek, 18 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Seweryna Drozdowskiego w rocz. śm. o dar nieba

18.00 + śp. Franciszka Piechockiego w 28 rocz. śm.

Piątek, 19 kwietnia

8.15 + śp. Marię i Stanisława Kaczmarek

18.00 + za duszę śp. Wandy Zartt

18.00 śp. Janinę Łabuzińską z prośbą do miłosiernego Boga o łaskę zbawienia

Sobota, 20 kwietnia

8.15 z okazji 45 rocz. urodzin i 42 rocz. urodzin Karoliny z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o opiekę Matki Bożej, zdrowie dla całej rodziny, o zdrowie i potrzebne łaski dla Ks. Prof. Mariana, Ks. Adama i Ks. Macieja

12.00 I Komunia Święta Wiktora

Trawińskiego SP nr 2 kl. III

14.30 jubileusz 50-lecia Eugenii i Aleksandra

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 21 kwietnia

7.30 + śp. Annę Szostak o radość życia wiecznego

9.00 + śp. Bogusława Szeszułę, zm. z rodz. Szeszułów, Piechotów i Bączkowskich

10.30 + śp. Pelagię Kowalczyk w 24 rocz. śm., Stefana Kowalczyka, Wojciecha Tomowiaka

12.00 w intencji parafian

18.00 + śp. Marię Sieradzką, Władysława Nowaczyka i Józefa Szeszułę

Poniedziałek, 22 kwietnia

8.15 za wstawiennictwem NMP do Boga Ojca z prośbą o dobrą śmierć i łaskę zbawienia

18.00 + śp. Józefa Borszowskiego

18.00 + śp. Marię i Szczepana

Przybyszewskich

Wtorek, 23 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 + śp. Wojciecha Goszczyńskiego i zm. z rodz. z obu stron

18.00 w intencji Wojtka w 13 rocznicę ur. z prośbą o błogosławieństwo Boże i zdrowie

Środa, 24 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 Nowenna

Czwartek, 25 kwietnia

8.15 w 45 rocznicę ślubu Haliny i Kazimierza z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo,

zdrowie dla Jubilatów, dzieci i wnuków

18.00 + śp. Józefa i Mariannę Pawłowskich

18.00 + śp.

Piątek, 26 kwietnia

8.15 + śp. Helenę, Stanisława

Marcinkowskich, zm. z rodz.

Marcinkowskich, Frasunkiewiczów, Wagnerów, Piaseckich i Wiśniewskich

18.00 w int. Adama z ok. 14 urodzin z podziękowaniem za dar życia, z prośbą o dary Ducha Św. i dalsze Boże

błogosławieństwo dla Niego i całej Rodziny

18.00 w int. Karoliny i Przemysława w 11 rocznicę ślubu, dziękując za dar życia Janka i

Piotra oraz za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo oraz opiekę Matki

Bożej dla całej rodziny

Sobota, 27 kwietnia

8.15 w intencji parafian

18.00 Intencje zbiorowe

Niedziela, 28 kwietnia

7.30 + śp. Edwarda w 18 rocz. śm., Janinę oraz zm. z rodz. Kowalewskich, Skrzypczaków

9.00 + śp. Jana Tatkę, Mariannę i Władysława Kruków, zm. z rodziny Kruków, Szulców i Tatków

10.30 + śp. Hannę Kowalską w 6 rocz. śm. , zm. z rodziny

12.00 + śp. Włodzimierza Zielińskiego, i Barbarę Zielińską

18.00 + śp. Mariannę Krystkowiak w 6 rocz. śm. z prośbą o łaskę nieba

Poniedziałek, 29 kwietnia

8.15 + śp.

18.00 w intencji Żywego Różańca

18.00 + śp. Teresę Nowak w 21 rocz. śm.

Wtorek, 30 kwietnia

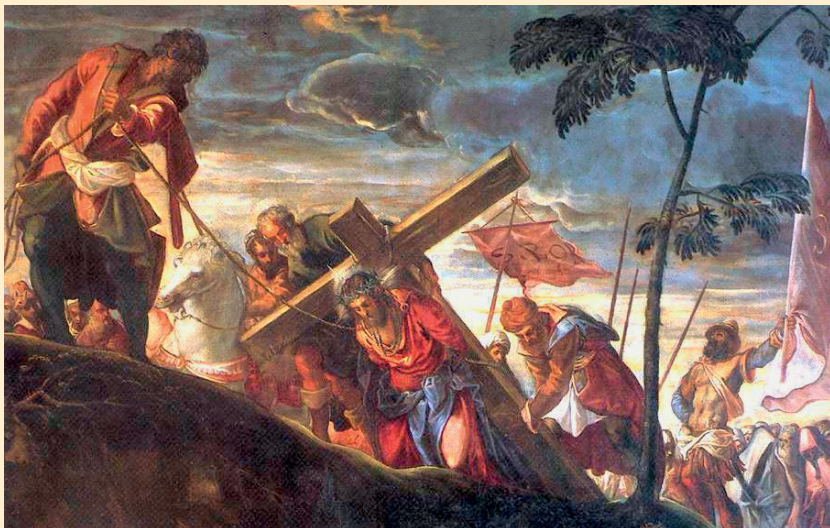
8.15

18.00

18.00

DŹWIGANIE KRZYŻA
obraz zwany LO SPASIMO DI SICILIA.
RAFAELLO SANTI /1483 - 1520/

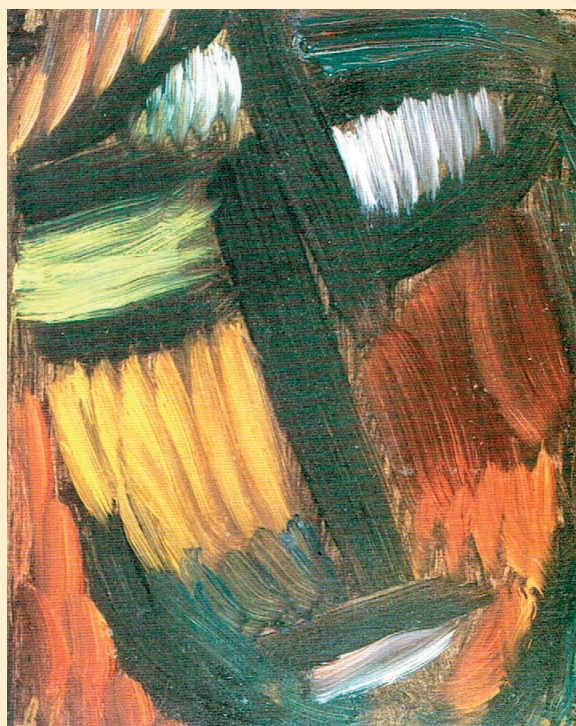
DROGA NA KALWARIĘ /fragment/. TINTORETTO /1518 - 1594/.
Olej na płótnie. 515 x 390 cm. Salone dell'Albergo.

DROGA NA KALWARIĘ.
HIERONIM BOSCH /ok. 1450 - 1516/.
Olej na desce. 74 x 81 cm.
Musee des Beaux-Arts, Gandawa.

CHUSTA WERONIKI.
FRANCISCO DE ZURBARAN /1598 - 1664/.
Olej na płótnie. 70 x 51,5 cm.
Nationalmuseum, Sztokholm.

MEDYTACJA. W GŁĘBOKIM UWIELBIENIU.
ALEKSIEJ JAWLEŃSKY /1864 - 1941/.
Olej na papierze tapetowym. 17,5x13,5 cm.
Kolekcja Urszuli Geisseler.